

Mi'racda iki elçi

Necati Bey: “Mi'racta Cebrail Aleyhisselâm Zat-ı İlâhiye'ye yaklaşıyor. Fakat mi'rac dışında Peygamber Efendimiz'e (asm) Cenâb-ı Allah'tan sayısız vahiy getiriyor. Bu nasıl oluyor? Buradaki sır ve hikmet nedir?”

1- İki Allah elçisinin her ikisinin de makamları gereği kendilerine verilmiş olan vazifeyi bihakkın yapmış olmaları esastır ve ilgi duyacak bir husus olarak da esasen yeterlidir.

2- Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir¹, en üstün ahlâka sahiptir², keyfine göre konuşmaz ve yalnız kendisine vahyedileni konuşur³, mü'minlere öz canlarından daha yakındır⁴, ümmetine düşkündür⁵, kendisine yüksek dereceler verilmiştir⁶, Allah'ın Resûlüdür⁷.

Cebrâil Aleyhisselâm emîndir, kendisine güvenilir⁸, rûhu'l-kudûstür, mukaddestir⁹, Kur'ân'ı Rabb'in katından indiren¹⁰ yüce bir Resûldür¹¹.

3- Kur'ân-ı Kerîm, Hazret-i Âdem Aleyhisselâm'a esmânın öğretilmesini¹², Hazret-i Âdem'in (as) kendisine öğretilen esmâyı meleklerle arz etmesini¹³ ve kendisine meleklerce secde edilmesini¹⁴ haber vermekle, insan cinsinin meleklerden üstün kâbiliyetli olduğuna işâret etmiştir. Üstad Bedüzzaman'a göre Hazret-i Âdem'e (as) hilâfet kâbiliyetinin bir alâmeti olarak isimlerin öğretilmesi demek, insanoğlunun yeteneklerinin bütün ilimleri, kâinâtın her bir biriminin nabzını tutan muhtelif fenleri ve Allah'ın yüksek isimleri ve sıfatları ile ilgili pek çok mânevî bilgileri öğrenmeye ehil olması demektir. Meleklerin secdesi vâkıası, meleklerle karşı insan oğluna üstünlük verildiğini göstermekle berâber, göklere, yerlere, dağlara ve bütün yaratıklara karşı da büyük emânetin ve üstünlüğün insana verildiğini belgeler. Demek kâinâtın her bir birimi maddeten insanoğlunun emrinde olduğu gibi, bu birimlerin mânevî temsilcileri ve vazifeli sorumluları olan melekler de mânen insanoğlunun emrindedirler.¹⁵

4- “Lâ ilâhe illallah” kelime-i tevhidini tamamlayan kelimenin “Muhammeden

Resûlullah" oluşu ve "Levlâke, levlâke; lemâ halaktü'l-eflâk" haberi, yani "Sen olmasaydın, sen olmasaydın Resûlüm; Ben âlemleri yaratmazdım"16 haberi Hazret-i Muhammed'in (asm) Cenâb-ı Hak katındaki yüksek itibarını ve değerini âleme îlân eder. Nitekim mi'racta Hazret-i Resûl Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Cenâb-ı Hak ile bizzat konuşmasından ve selâmlaşmasından hissedâr olan Hazret-i Cebrâil de bu mübârek kelime ile şehâdetini ifâde etmişti. Yani, "Allah'tan başka ilah olmadığına şehâdet ederim ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet ederim" demişti.

5- Kâinâtın büyük bir ağaç mânâsında görüldüğünü; ağaçta çekirdekler, gövdeler, dallar, çiçekler ve meyveler bulunduğu gibi, kâinatta da aynı kânunun geçerli olmasının Hakîm isminin bir gereği bulunduğunu beyan eden Üstad Bedüzzaman Hazretleri, yaratılış ağacının, cismânî âlemle berâber sâir âlemlerin de numûnesini ve esaslarını içeren bir çekirdekten yapılmasının ve ağaca menşe ve çekirdek olan mânâ ve nûrun yine aynı kâinât ağacına bir meyve olarak giydirilmesinin Hakîm isminin bir gereği bulunduğunu kaydeder. Buna göre, kâinâtın teşekkülüne çekirdek olan nûr, Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmın zâtında onun cismini giyerek kâinâtın en son meyvesi sûretinde tezâhür etmiştir.17 Demek, mi'racta bu nurlu çekirdek Sahib-i Zülcelâl'ine dönmüştür.

6- Bedüzzaman'a göre; şu görünen büyük âleme büyük bir kitap nazarıyla bakıldığı takdirde, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nûru, o kitâbın Kâtibinin kaleminin mürekkebi hükmünde olur. Eğer bu büyük âlem bir ağaç sûretinde tahayyül edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nûru o büyük ağacın hem çekirdeği, hem meyvesi olur. Eğer dünyâ cismânî bir canlı farz edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nûru, onun rûhu olur. Eğer büyük bir insan tasavvur edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nûru, onun akli olur. Eğer çok güzel bir Cennet bahçesi tahayyül edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nûru, onun, andelibi (bülbülü) olur. Eğer pek büyük bir saray farz edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nûru, saray Sahibinin dâvetçisi ve teşrîfâtçısı olur.18

Ashab'dan Abdullah b. Câbir radiyallahü anh, Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'a:

"Yâ Resûlallah! Allah'ın her şeyden evvel yarattığı şey nedir, söyler misin?" diye sordu.

Resûl-i Kibriyâ Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm:

"Allah her şeyden evvel, senin Peygamberinin nûrunu Kendi Nûr'undan yarattı. Nûr, Allah'ın kudreti ile dilediği gibi gezerdi. O zaman ne Levh, ne Kalem, ne Cennet, ne

Cehennem, ne Melek, ne Semâ, ne Arz, ne Güneş, ne Ay, ne İnsan ve ne de Cin vardı!" buyurdu.19

Bu hadisin tefsîri sadedinde, "Kadîr-i Zülcelâl, şu kâinâtı Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nûrundan niçin yaratmasın?" diye soran Üstad Bedüzzaman Hazretleri, kâinât ağacının Tûbâ Ağacı gibi gövdesi ve kökü yukarıda, dalları aşağıda olduğu için, aşağıdaki meyve makâmından, tâ aslî çekirdek makâmına kadar nûrânî bir münâsebet hattı bulunduğunu, Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Mi'râcının o münâsebet hattının kılıfı ve sûreti hükmünde bulunduğunu, kendisinin bizzat mi'rac yolunu açtığını, velâyetiyle gidip, risâletiyle dönerek o yolu ümmetine de açık bıraktığını; ümmetinin de, kalp ve ruhlarıyla o nûrânî caddede onun (asm) mi'râcının gölgesinde seyr ederek istidatlarına göre o yüksek makamlara çıkabileceklerini beyan eder.20

6- Anlaşıyor ki, mi'rac, Resûl-i Ekrem Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'a mahsus bir caddedir. Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm makam münâsebetiyle ümmetini ve kâinâtı temsilen o yüce mevkîe çıkmış, çıkarılmış; Cebrâil Aleyhisselâm da yine makam münâsebetiyle Sidre-i Muntehâ'dan sonra Kâb-ı Kavseyn makamında o yüce Resûl'ü (Aleyhissalâtü Vesselâm) Rabb'i ile yalnız bırakmıştır.

7- Cenâb-ı Hak cihetten, yönden, mevkiden ve yerden münezzehtir. Vahiy meleği olan Hazret-i Cebrail Aleyhisselâm'ın Sidre'den ötede Hazret-i Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'a eşlik etmemesi, Allah'ın emriyle, iradesiyle, izniyle ve vazifeli kılmasıyla Levh-i Mahfuz'dan Kur'ân'ı ve Allah'ın vahyettiği yüksek mânâları almasına elbette engel teşkil etmez. Nitekim Cenâb-ı Hakk'ın uhdesine verdiği vahiy nakli ile ilgili vazifeyi bihakkın yerine getirmiş, "emin" bir "Resûl" olarak, Allah'ın vahyini Allah'ın Resûlüne (asm) harfiyyen getirmiştir. Âmenna ve saddeknâ.

Dipnotlar:

- 1- Enbiyâ Sûresi, 21/107.
- 2- Kalem Sûresi, 68/4.
- 3- Necm Sûresi, 53/3,4.
- 4- Ahzâb Sûresi, 33/6.
- 5- Tevbe Sûresi, 9/128; Kehf Sûresi, 18/6; Şuarâ Sûresi, 26/3.
- 6- Bakara Sûresi, 2/253.
- 7- Fetih Sûresi, 48/29.
- 8- Şuarâ Sûresi, 26/193.
- 9- Bakara Sûresi, 2/87, 253; Mâide Sûresi, 5/110.
- 10- Nahl Sûresi, 16/102.
- 11- Hâkka Sûresi, 69/40.

- 12- Bakara Sûresi, 2/31.
- 13- Bakara Sûresi, 2/33.
- 14- Bakara Sûresi 2/34.
- 15- Sözlür, s. 234.
- 16- Keşf'ül-Hafâ, 2/164.
- 17- Sözlür, S. 531, 532.
- 18- Mesnevî-i Nûriye, s. 98
- 19- Kastalânî, M. Ledünniye, 1/7
- 20- Sözlür, s. 532